

Σύλληψη της Αγίας Άννης: Της ατεκνίας δεσμά διαλύονται

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Γράφει ο π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος

Στις 9 Δεκεμβρίου, εορτάζουμε τη σύλληψη της Υπεραγίας Θεοτόκου υπό της Αγίας Άννης, την ημέρα δηλαδή που έμεινε έγκυος η Άννα στην Μητέρα όλου του κόσμου, την Παναγία. Αν και δεν γίνεται καμία αναφορά σε κάποιο βιβλίο της Καινής Διαθήκης, για το πρόσωπο της Μητέρας της Θεοτόκου, της Αγίας Άννας, εντούτοις κατέχει περίοπτη θέση στην ευσέβεια της Εκκλησίας μας.

Το όνομα Άννα προέρχεται από το εβραϊκό Χάνα που σημαίνει «εύνοια, χάρη». Εκείνη, στην οποία επεδείχθη η χάρις και η ευμένεια του Θεού. Καταγόταν από τη φυλή του Λευί[1]. Ο πατέρας της, ο Ματθάν, ήταν ιερέας, ο οποίος ιεράτευε την εποχή της βασιλείας της Κλεοπάτρας και Σαπώρου, βασιλέα των Περσών. Τη μητέρα της την έλεγαν Μαρία. Είχε δύο αδελφές, τη Μαρία[2] και τη Σοβήν[3]. Η

Αγία Άννα παντρεύτηκε στη Γαλιλαία, τον Ιωακείμ, από τη φυλή Ιούδα[4], οι οποίοι απέκτησαν ένα παιδί, τη Μαρία, από την οποία προήλθε ο Υιός και Λόγος του Θεού.

Το ζευγάρι δεν είχε παιδιά. Όμως, με προσευχή, πίστη, υπομονή και αφοσίωση στο θέλημα του Θεού, η Άννα αξιώθηκε να κυοφορήσει σε ηλικία 70 ετών, γι' αυτό «ζεύγος καρπογονεί το σεπτόν, την θείαν Δάμαλιν...[5]». Η Άννα έκανε τάμα στο Θεό «το γεννησόμενον δοτόν σοι προσάξωμεν». Δηλαδή, αν με αξιώσεις να γίνω μητέρα, το παιδί που θα μου δώσεις θα το προσφέρουμε εγώ και ο Ιωακείμ αφιέρωμα σε σένα Θεέ μου.

Η Αγία Άννα, αφού απογαλάκτισε την παναγία Θυγατέρα της, την αφιέρωσε στο Ναό τού Θεού σε ηλικία τριών μόλις χρόνων, ως τάμα και δώρο στο Θεό, την οποία τους χάρισε, κι από τότε οι δρόμοι τους χώρισαν. Η Άννα με τον Ιωακείμ ησύχασαν τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής τους, που δεν ήταν πολλά, αφοσιωμένοι ολόψυχα στη λατρεία τού Θεού, στην προσευχή, τη νηστεία και τις ελεημοσύνες.

«Γην γαρ βλαστήσεις καρποφορούσαν ζωής τον άσταχυν[6]» ψάλλουμε σε ένα τροπάριο της εορτής. Δηλαδή εσύ, που μοιάζεις με άκαρπο χωράφι θα γεννήσεις μια γόνιμη γη, εννοεί την Θεοτόκο, που θα καρποφορήσει, θα γεννήσει τον στάχυν της ζωής. Πράγματι η Παναγία είναι Εκείνη, η οποία βλάστησε τον στάχυν τον θείον, τον Χριστόν. «Στάχυν η βλαστήσασα τον θείον» ψάλλουμε και στον Κανόνα των Χαιρετισμών της Παναγίας.

Στον εορταστικό κύκλο της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας η Αγία Άννα έχει μία ιδιαίτερα τιμητική θέση. Τρεις φορές το χρόνο εορτάζεται η μνήμη της: α) στις 9 Σεπτεμβρίου, μαζί με τον θεοπροπάτορα Ιωακείμ, την επομένη των γενεθλίων της Θεοτόκου, για τον λόγο ότι υπήρξαν οι πρόξενοι της παγκόσμιας σωτηρίας με την γέννηση της αγίας θυγατέρας τους, β) στις 9 Δεκεμβρίου εορτάζεται η σύλληψις της Αγίας Άννης, και γ) στις 25 Ιουλίου εορτάζεται η οσία κοίμησή της.

Σήμερα, λοιπόν, της ατεκνίας δεσμά διαλύονται, σύμφωνα με το απολυτίκιο της Αγίας[7]. Γι' αυτό η Αγία Άννα είναι η προστάτις των άτεκνων ζευγαριών. Όσα ζευγάρια δυσκολεύονται να τεκνοποιήσουν, ας παρακαλούν με πίστη, υπομονή και επιμονή την Αγία Άννα, και το αίτημά τους θα εκπληρωθεί, αρκεί ο άνθρωπος να έχει υπομονή και να μην απελπίζεται.

Ας παρακαλούμε την Αγία Άννα να μας χαρίζει πλούσια τη χάρη και την ευλογία της.

Παραπομπές:

[1] Οι Λευίτες, μετά την Έξοδο, αναδείχθηκαν στην έρημο ως ιερατική φυλή,

σύμφωνα με το βιβλίο των Αριθμών 3, 5, και μετά την εγκατάστασή τους στη γη Χαναάν δεν είχαν δική τους περιοχή σαν φυλή, αλλά κατοικούσαν σε διάφορες πόλεις μεταξύ των άλλων φυλών (Αριθμών 35,1-8, Ιησούς του Ναυή κεφ. 21). Ο Θεός παραχώρησε στους Λευίτες 48 πόλεις, και το δικαίωμα να τρέφονται από τις προσφορές στο Ναό.

[2] Η Μαρία παντρεύτηκε στη Βηθλεέμ και γέννησε Σαλώμη την Μαίαν.

[3] Η Σοβή παντρεύτηκε στη Βηθλεέμ και γέννησε την Ελισάβετ, τη μητέρα του Ιωάννου Προδρόμου.

[4] Η φυλή του Ιούδα διαδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλο στη θρησκευτική ιστορία του περιούσιου λαού. Ο Ιακώβ όταν ευλόγησε τον Ιούδα, λίγο πριν το θάνατό του, προφήτευσε τη θέση που θα είχε απέναντι στ' αδέρφια του, λέγοντας πως η φυλή Ιούδα θα κρατούσε την πρώτη θέση απέναντι στις άλλες φυλές, από τις οποίες θα υμνηθεί και θα εγκωμιαστεί. Ακόμη ο Ιακώβ προφήτευσε ότι από τους απογόνους του θα προέλθει ο Μεσσίας, ο οποίος θα είναι η ελπίδα και η προσδοκία όλων των λαών (βλ. Γένεση 49, 8-12). Ο Μωυσής λίγο πριν πεθάνει, είπε προφητικά για τη φυλή Ιούδα, ας ενταχθεί και η φυλή αυτή στο λαό του Θεού και ότι οι άντρες της φυλής αυτής θα διοικούν το λαό και ο Κύριος θα είναι βοηθός του ενάντια στους εχθρούς του (βλ. Δευτερονόμιο 33,7).

[5] Απόστιχα Εσπερινού της εορτής της Συλλήψεως της Αγίας Άννας.

[6] Στιχηρό προσόμοιο Εσπερινού της εορτής.

[7] Απολυτίκιο της εορτής: «Σήμερον της ατεκνίας δεσμά διαλύονται, του Ιωακείμ γαρ και της Άννης εισακούων Θεός, παρ' ελπίδα τεκείν αυτούς, σαφώς υπισχνείται θεόπαιδα, εξ ης αυτός ετέχθη ο απερίγραπτος, βροτός γεγονώς, δι' Αγγέλου κελεύσας βοήσαι αυτή· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου».

Πηγή: pemptousia.gr